

Sygn. akt **XI Ka 874/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Daniluk

Sędziowie SO Magdalena Kurczewska - Śmiech (spr.)

SO Ewa Bogusz-Patyra

Protokolant sekr. sąd. Przemysław Szewczyk

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Kwaśnickiej

po rozpoznaniu dnia 15 marca 2016r.

sprawy **M. M. s. B. i Z. z domu K., ur. (...)**
w C.

oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k. i innych

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie

z dnia 14 maja 2015r. sygn. akt **VII K 194/15**.

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego M. M. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Chełmie do ponownego rozpoznania.

Magdalena Kurczewska-Śmiech Elżbieta Daniluk Ewa Bogusz-Patyra

XI Ka 874/15

UZASADNIENIE

M. M. został uznany za winnego tego, że w nocy z 12/13 czerwca 2014 roku w C. woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 90 metrów bieżących telekomunikacyjnego przewodu miedzianego o symbolu (...) wadze 101 kg i wartości 4636,80 złotych, przy czym uszkodził on także kabel światłowodowy o wartości 3717,70 złotych, czym spowodował straty w mieniu na łączną sumę strat 8354,50 złotych na szkodę (...) S.A. Dział Utrzymania Sieci L.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 14 maja 2015r. Sąd Rejonowy w Chełmie VII Wydział Karny:

I. Oskarżonego **M. M.** uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.---

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzech) lat.

IV. Na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonej (...) S.A. Dział Utrzymania Sieci L. kwoty 8354,50 zł (osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt groszy) w terminie 18 (osiemnastu) miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku.

V. Na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

VI. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie II kary grzywny okres zatrzymania w dniu 09 marca 2015 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

VII. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 oraz art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 350,80 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy) złotych tytułem wydatków oraz opłatę w wysokości 460 zł (czterysta sześćdziesiąt złotych).

Z wyrokiem tym nie zgodził się oskarżony M. M., który w osobiście sporządzonej apelacji zaprzeczył aby dokonał zarzuconego mu czynu. Zakwestionował ustalenia faktyczne przyjęte przez Sąd Rejonowy, odnoszące się do jego sprawstwa. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przeprowadzenie procesu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje: apelacja oskarżonego, o ile domaga się on uchylenia wyroku i przeprowadzenia procesu w sprawie, zasługuje na uwzględnienie.

Artykuł 335 par. 1 kpk umożliwia sądowi właściwemu do rozpoznania sprawy wydanie wyroku na posiedzeniu jeśli okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości. Ta ustawowa przesłanka rozstrzygnięcia o winie bez przeprowadzenia rozprawy może mieć miejsce tylko wówczas, jeżeli zebrane w toku postępowania przygotowawczego dowody mają taki walor, że nie istnieje żadna wątpliwość co do winy oskarżonego.

W sprawie niniejszej sytuacja taka nie zachodzi a wnikliwa ocena jedyne w sprawie dowodu, winna prowadzić Sąd Rejonowy do wniosku, że dla poczynienia prawidłowych ustaleń w sprawie niezbędne jest postępowanie dowodowe, przeprowadzone w pełnym zakresie.

Jedynym dowodem sprawstwa M. M. są jego wyjaśnienia, w których przyznał się do winy. W apelacji ją zakwestionował twierdząc, że nie dokonał zarzuconego mu czynu. Wskazał, że jego postawa wynikała z nacisków funkcjonariuszy policji, którzy zmusili go do tego, grożąc pozbawieniem go wolności. Podał ponadto, że jest osobą chorą, lecz się neurologicznie. I o ile te okoliczności pozostawały poza sferą wiedzy Sądu Rejonowego, gdyż pojawiły się dopiero na etapie postępowania odwoławczego, to skrupulatna ocena dowodów, nie pozwalała uznać, że wyjaśnienia oskarżonego znajdują pełne wsparcie w pozostałych dowodach, a sprzeczności mają charakter drugorzędny, bądź wynikają z upływu czasu pomiędzy zdarzeniem a datą składania przez oskarżonego wyjaśnień.

To co wyjaśnił oskarżony pozostaje w sprzeczności w pozostałych dowodami w sprawie a okoliczności przez niego podane nadto wymagają weryfikacji poprzez przeprowadzenie innych dowodów.

M. M. składając wyjaśnienia po upływie 3 lat od zdarzenia podał, iż pamięta, że włamując się do trzech lub czterech studzienek rozbil tylko ich pokrywy, gdyż nie były one w żaden sposób zabezpieczone. Okoliczność ta pozostaje w rażącej sprzeczności z twierdzeniami B. W., który podał (k. 9), że studzienki miały wyrwane zabezpieczenia typu (...) zamykane na klucz (...). Dalej w swoich wyjaśnieniach oskarżony stwierdził, że narzędziem, którym się posługiwał były duże obcęgi i tymi obcęgami „odciął” kabel miedziany w gumowej otulinie (k. 47v). Twierdzenia te pozostają

w sprzeczności z opinią biegłego, z której wynika, że wygląd umiejscowienia i charakter tych śladów wskazuje, że powstały one w wyniku działania narzędzia wielostrzowego typu piłka brzeszczotowa (k. 32). M. M. wskazał także, że pozyskaną miedź sprzedał w punkcie skupu złomu na ul. (...) w C. (k. 47v), podczas gdy z notatek urzędowych sporządzonych w sprawie, szczególnie tej na k. 19 wynika, że dokonano sprawdzenia punktów skupu złomu w C. i nikt nie sprzedawał złomu w postaci, o której mowa. Nadto z twierdzeń S. N. (k. 4) wynika, że tożsame albo podobne kradzieże miały miejsce w czterech innych punktach w C..

Już te fakty w powiązaniu z niewyjaśnioną okolicznością dotyczącą tego dlaczego i w jakich okolicznościach nastąpił kontakt właśnie oskarżonego z Policją, skutkujący przyznaniem się przez niego do tego konkretnego przestępstwa, winny prowadzić sąd do jedyne wniosku, że wyjaśnienia oskarżonego wymagają weryfikacji poprzez przeprowadzenie postępowania dowodowego. Okoliczności, o których mowa, co prawda Sąd Rejonowy dostrzegł, ale ich ocena budzi wątpliwości poprzez pryzmat wnioskania w sposób niekorzystny dla oskarżonego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe na rozprawie. Zanim to uczyni ustali okoliczności związane z chorobą, na którą powołuje się oskarżony (leczenie neurologiczne k.93) oraz zwróci uwagę na to, że szkoła do której uczęszczał M. M. wg jego twierdzeń jest szkołą specjalną (szkoła nr 12 przy ul. (...) w C.). W zależności od poczynionych ustaleń podejmie stosowne czynności. Na rozprawie przesłucha świadków oraz policjantów przesłuchujących oskarżonego na okoliczności przez niego wskazywane w apelacji. Przesłucha biegłego i ustali czy ślady mechanoskopijne, które stwierdził i opisał w opinii mogły powstać w tej postaci od narzędzia typu obcegi i czy możliwym jest przecięcie przedmiotowego kabla obcęgami, na które wskazuje oskarżony. Zwróci uwagę na możliwość przeniesienia przez oskarżonego ciężaru o wadze ponad 100 kg i ustali skrupulatnie okoliczności z tym związane. Podejmie próbę ustalenia poprzez uzyskanie informacji z (...) czy ujawniono sprawców czynów, o których zeznawał S. N. na k. 4. Materiał dowodowy oceni kompleksowo z poszanowaniem reguły art. 7 i 410 kpk. Wyda wyrok w sprawie, który uzasadni zgodnie z normą art. 424 kpk, jeśli zajdzie taka konieczność.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Magdalena Kurczewska-Śmiech Elżbieta Daniluk Ewa Bogusz-Patyra